

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶאֱמָר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלוּיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמְדֵּי

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׂכוֹנַת עֵינַי חַמְדֵּי - אֲבֵשֶׁת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֶׁת קֶרַח - מְקַח רַע לְעַצְמוֹ

"וַיִּקַּח קֶרַח" (במדבר טז, א)

בכך, שהם בעצמם יתקנו את אשר עיוותו ויטהרו עצמם מטומאתם.

לפי זה מבואר היטב לשון רבותינו- "שלקח מקח רע לעצמו", היינו, כיוון שקרח היה בעל מחלוקת, כל עוונותיו לקח לעצמו דווקא, ולא תהיה לו אפשרות שיסוב ממנו ויהיה לזולתו, כי דאך זו אפשרית על ידי שידברו עליו לשון הרע. אולם אצלו זה לא שייך, כי אדרבה, מותר ומצווה לספר עליו לשון הרע.

הרב ילקוט הגרשוני מבאר בעניין אחר: אמרו חז"ל, מה ראה קרח לשטות זו, עינו הטעתו, ראה שלושה גדולים יוצאים ממנו ומי הם? שמואל, ששקול כנגד משה ואהרן (שנאמר: משה ואהרן בכוהניו ושמואל בקוראי שמו).

וזכה לזה קרח מפני מעשיו הרעים, שגרם בעקיפין שנתקדש על ידו שמו של הקב"ה ע"י מפלתו הנוראה.

לפי זה מובן דקדוק רבותינו, שלקח מקח רע "לעצמו"- לעצמו דווקא, מכיוון שלדורות הבאים לקח מקח טוב. מאחר ועל ידי מפלתו זכה, שנכדיו וניניו היו צדיקים גדולים, אבל לעצמו לקח מקח רע, שהייתה מפלתו גדולה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מהו "ויקח קרח"- אמר ריש לקיש שלקח מקח רע לעצמו.

לכאורה תיבת "לעצמו" נראית מיותרת, די היה לומר- "שלקח מקח רע" מובן מאליו שלקח לעצמו?

אלא ביאר רבנו יוסף חיים זצ"ל בעל ה'בן איש חי' בספרו אדרת אליהו: הנה ידוע, שכל אדם העושה עוון, נדבק בו חלק רע מאותו עוון ומטמא אותו. כמו שכתוב: "ותהי עוונתם על עצמותם".

אמנם ישנה אפשרות, שהרע שנדבק מאותו עוון ייפרד ממנו ויסתלק. דהנה אמרו חז"ל: מי שמספר לשון הרע על חבירו, לוקח כל עוונות חבירו, ונותן לו כל זכויותיו.

נמצא לפי זה, בעת שסיפרו על האדם לשון הרע, נפרד ממנו הרע והעוון שעשה, כי לקח זה שדיבר עליו את הלשון הרע.

אמנם ישנם אנשים שלא יועיל להם דבר זה, ותמיד תישאר עליהם טומאת עוונותם על עצמותם. והם- בעלי מחלוקת!

יען, כי אמרו חז"ל: מותר לספר לשון הרע על בעלי מחלוקת, ואם כן, אפילו שידברו עליהם לשון הרע ישארו עוונותיהם עליהם, כי מותר לספר עליהם לשון הרע, ואין להם תקווה להסיר חלאת עוונותיהם, כי אם רק

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שמאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיין בת אסתר יוסף בן רוחמה עמית בת טובה חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיין בת אסתר

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א שמאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה גלית בת אורלי אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחום בן כיריה מוריה בת רחל ברכה טובה בת אורה יהודה אריה בן רחל ברכה כל עם ישראל שלו בן מזל פתימה

08/06/2013		ל' סיוון תשע"ג	
פרשת קרח			
הפטרה: "השמים כסא"- ישעיה פרק ס"ו			
	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	19:04	20:26	21:16
ת"א	19:23	20:26	21:13
ח'שה	19:16	20:30	21:17
ב"ש	19:21	20:24	21:12

שואל ומשיב בהלכה – הפרשת חלה

מתי ניתן לצרף שתי עיסות לשיעור המחייב הפרשת חלה וכיצד ניתן לעשות זאת?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

הלש שני מיני עיסות, שאין בכל אחת מהן כשיעור חלה, אבל אם יצרפן יחד, תהיה להן שיעור חלה, אם אינו מקפיד על עירובן, הרי הן מצטרפות יחד להתחייב בחלה. אולם כאשר מקפיד על תערובתן, כגון שעיסה אחת יש בה סוכר, ועיסה אחת אין בה סוכר, או שעיסה אחת עשויה מקמח מלא, ועיסה שנייה עשויה מקמח רגיל, אינן מצטרפות לשיעור חלה, כיוון שמקפיד על תערובת העיסות. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שכו ס"א). אולם כאשר האדם לא מקפיד על תערובתן אע"פ שהם שונים, מצטרפים יחד לשיעור חלה. וכן, שני סוגי בצקים, שמקפידים שלא לערבם זה עם זה, אינם מצטרפים לשיעור חלה. ולכן בצק עלים אינו מצטרף עם בצק שמרים או בצק פריך. **מקורות:** הגר"י רצאבי בשו"ע המקוצר (יו"ד סימן קע ס"א), קדושת הארץ- חלה (עמוד לז).

שתי עיסות, שאינן של אדם אחד ואינן מקפידים שיתערבו זה בזה, מצטרפות יחד לשיעור להפרשת חלה.

הדרך לצרף ב' עיסות [באופן שיכולים להצטרף] שאין בכל אחת מהן כשיעור, הם באחד מהדרכים דלהלן:
א. **נשיקת העיסות:** ידבק ב' העיסות אחת בשנייה, עד שכשפיריד אותן יתלשו מעט אחת מחברתה.

ב. **צירוף סל:** היינו שיכניס ב' העיסות לתוך כלי אחד שיש לו בית קיבול. **מקורות:** וכאשר הכלים נפרדים, אפילו אם מכניס כולם לכלי אחד גדול, והכלים נוגעים זה בזה, י"א שלא מועיל לצרפן. עיין לקט העומר (פ"ו הערה יד). אם העיסות מונחות בשקית נפרדות, ומניח כל השקיות בכלי אחד והם נוגעות זו בזו, הובא בשם הגר"ש אלישיב להקל ואינן נחשבות כמונחים בכלים נפרדים. ולכתחילה, לקרבן שיגעו זה בזה בתוך הכלי. **מקורות:** משנה ברורה (סימן תנז סק"ז), קובץ מבית לוי, שמירת שבת כהלכתה (פמ"ב ס"י).

ג. **כיסוי המפה:** היינו שיכניס ב' העיסות לתוך מפה, ויכסה אותן מלמטה ומלמעלה. **מקורות:** ראה ביאור הלכה (סימן תנז ד"ה והסל מצרפם לחלה).

קנאה הרסנית

להלן סיפור נורא, שעובד מהספר "עמוד ההוראה" בו נלמד, עד היכן מגיעה כוחה ותוצאותיה ההרסניות של המידות הנוראות: קנאה, שנאה ותחרות ומעשה שהיה- כך היה: "לילה אחד נחרדה אשתו של קבלן המצבות הירושלמי שמעון לשמע זעקותיו: 'חושי מהר את הרופא, ידי הימנית אינה נשמעת להוראותי והנה משותקת. חש אני כאבי תופת בידי!'. הבהילות בקולו גרם לרעייתו להזעיק את הרופא באישון לילה. הלה הגיע לבדוק את החולה, אולם אף לאחר בדיקה מקיפה של החולה לא הצליח לאתר את סיבת השיתוק ועזב את המקום כלעומת שבא.

לקראת בוקר, לאחר שהתפתל בייסוריו כל הלילה ולא הצליח להירדם, ביקש שמעון מאשתו שתלך לשכונת "בית ישראל" ותזעיק אליו את רבי מרדכי אבנר, בונה המצבות האשכנזי. האשה - על אף שלא הוברר לה, מה הסיבה לבקשתו, בראותה את מצב בעלה, עשתה כדברי בעלה.

כאשר הגיעה לר' מרדכי, הלה תמה בלבו על המתחרה שלו, אשר שולח להזעיקו בשעה מוקדמת זו. אולם לאחר שסיפרה לו אשתו על מצב בעלה- הסכים ובא. כאשר הגיע ר' מרדכי, פנה אליו שמעון במלים הללו: "אבנר ידידי, אנא סלח לי, מחל לי, כפר לי. גמלתיך רעה ללא כל עוול בכפך. חוטא ופושע אני", זעק בקול כואב ומיוסר.

לשאלת ר' מרדכי, על מה הוא מבקש כפרה, ענה שמעון בקול שבור: "אתמול בניית את המצבה העגולה על קברו של הצדיק רבי צבי פסח פרנק זצ"ל, אך אני פושע, רציתי להוכיח, כי רק אני מומחה לעשות מצבה עגולה, ולאחר שחזרת לביתך אמש, הלכתי בזדון לבבי, הרמתי פטיש כבד ועשיתי סדק באבן המצבה. אוי לי ואבוי לנפשי, כי שלחתי ידי בציון הקדוש של אותו גאון וצדיק!".

נדהם אבנר ונשאר המום למשמע אוזניו, עד היכן מגיעה כוחה של קנאה ותחרות. שמעון אזר כוח והמשיך בדבריו: 'אנא ממך, עשה למעני, ואל תגרום לי לרדת לבאר שחת. הרי אתה רואה, מה מצבי. אין ספק, כי ידי משותקת בשל מעשיי. אני מבקש ממך בכל לשון של בקשה, רד לבית העלמין בהר המנוחות, ובנה מיד לצדיק מצבה חדשה, ואני אתן לך את משכורתך עבור עבודתך. אך אנא ממך, אני מתחנן, אל ייודע הדבר לאיש. בוש ונכלם אני במעשה הרע, שעשיתי ומתנחם אני עליו'.

רבי מרדכי הבטיח לו נאמנה על מה שביקשו. הוא בנה מיד מצבה חדשה ולא נודע הדבר לאיש. למחרת קם שמעון ממשכבו, ולא נודע כלל על ידו הכואבת והיא חזרה לתפקד, משל מאומה לא התרחש בימים הקודמים, הדברים נשארו כמוסים עד פטירתו של רבי מרדכי אבנר. ולמעשה סופרו מפי בתו של ר' מרדכי לאחר פטירת שני הקבלנים.

מנבאים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הרב עזריאל הילדסהיימר זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"פ (1820) בהלברשטאט בגרמניה. התייתם מאביו בגיל צעיר. מגיל 17 למד בישיבתו של ר' יעקב עטלינגר והיה לתלמידו המובהק. משם עבר לברלין ולמד בבית המדרש.

בשנת ה'תר"ו (1845) התמנה כרבה של הלברשטאט. שם לימד ש"ס ופוסקים ורבים מקהילות אחרות באו ללמוד מפיו. בשנת ה'תרי"א (1851) בהיותו בן 31 שנים התמנה כרבה של אייזנשטט (אוסטריה). בבואו הקים בית-מדרש להכשרת רבנים שאליו פנו ממקומות רחוקים, וברבות הימים הייתה ישיבה זו לשנייה במספר תלמידיה בהונגריה.

בשנת ה'תרכ"ט (1868) עבר לכהן כרבה של קהילת 'עדת ישראל' בברלין. בכהונה זו החזיק שלושים שנה, עד יום פטירתו. בשנת ה'תרל"ד (1873) הקים את בית המדרש לרבנים, ועמד בראשו. הקים מוסדות חסד רבים. בנה בירושלים 73 בתים למחוסרי דיור. נסע והתרים עבור קהילות יהודיות רבות ודאג לשיפור תנאי חייהן בניהן נודעו הקהילות של יהדות אתיופיה ופרס. ניהל, כל ימי חייו, מלחמה תקיפה בתנועת הרפורמים. ענותן. איש אמת. דאגת הזולת הייתה בראש מעייניו. על שמו נקראו המושב עזריאל ורחובות בירושלים ותל אביב-יפו. נפטר ב-ד' בתמוז ה'תרנ"ט (1899) בברלין. חי כ-79 שנים.

אשתו: מרת הנרייטה הירש. **מרבותיו:** ר' יעקב עטלינגר (רבה של אלטונא, בעל 'ערוך לנר'), ר' יצחק ברנייס (ממנו למד להיות דרשן). **מספריו:** 'שו"ת ר' עזריאל הילדסהיימר • חידושים על הש"ס (בנוסף הותיר כתבים רבים אשר לא הגיעו לדפוס).

הרב ניצל את הזמן בצורה מדהימה. כאשר התעורר ר' עזריאל משנתו הקצרה, אף באמצע הלילה, קם מיד ממיטתו והתחיל בלימודיו. לא פעם קרה בשעה מאוחרת, במוצאי שבת, כשבני משפחתו עדיין ישבו ושוחחו, שהוא נכנס לחדר כשנר בידו, ולמרות שנאמר לו, כי חטף רק תנומה קלה - **ישב אל שולחן הכתיבה ולמד ועבד במשך כל הלילה.**

פעם שמע ר' עזריאל שיחה בין שני אנשים. אמר האחד לחברו, שיש לו זמן רב מדי, ואינו יודע כיצד להעבירו. פנה אליו ר' עזריאל: **"יש לך זמן מיותר, אולי תמכור לי אותו?!"**

פעם ביקר בשוויץ לצורך גיוס תומכים לבית-המדרש לרבנים, ושהה בעיר באזל. באחד הערבים היה בביתו של ר' שמואל שטראוס (בכספו נבנה בית-הרפואה 'שערי צדק') עד סמוך לחצות. למחרת היום סיפר בעל הדירה, בביתו התארח ר' עזריאל, כי באותו לילה הלך הרב לישון בחצות. זמן קצר לאחר השעה אחת בלילה, שמע הוא את הצדיק מהלך בחדרו הלך וחזור. בחושבו, שהרב אינו חש בטוב, נכנס לחדר ושאלו לשלומו. **השיב ר' עזריאל בחיור, כי הוא ישן שעה אחת בלבד.**

צעיר יהודי מהעיר באזל בשוויץ, בא ללמוד בברלין. חדרו היה ממוקם מול חדרו של ר' עזריאל. הוא גמר אומר, כי כל זמן שיידלק אור בחדרו של ר' עזריאל, אף הוא יישאר ער. **אחר כמה לילות לא היה יכול להחזיק מעמד. קם ושכר לו חדר במקום אחר.**

רבי עזריאל כה ברח מן הכבוד, עד כי נהג לנסוע ברכבת במחלקה הרביעית הפשוטה ביותר, שבה היו ספסלי עץ בלתי מרופדים. בני משפחתו עמדו על כך שאין זה יאה לו לנסוע במחלקה זו. לפיכך נהג, בנוסעו ברכבת מברלין להלברשטאט, לצורך ביקור בני משפחתו, לנסוע במחלקה השנייה המכובדת. אבל, למעשה קנה כרטיס במחלקה זו רק מברלין לפוטסדם, תחנה הסמוכה לברלין, מתחילת הדרך ועד תחנה זו ישב במחלקה הרביעית.

בנסיעותיו בעבור ישיבתו באייזנשטאט, נסע לעתים קרובות בשעה מאוחרת בלילה למרחקים, בעגלה פתוחה, הפשוטה ביותר. כך נהג אף בעת סופה וגשם, ולא פעם נרטב ונאלץ להחליף בגדיו. גם לעת זקנותו, כשנסע בעבור בית-המדרש לרבנים, ישב באומניבוס בקומה העליונה, למרות היותה פרוצה לרוח, וברכבת במחלקה הרביעית.

על מידת האמת של הרב ועל קיום הפסוק: **"מוצא שפתיך תשמר (דברים כג, כד)"** יעיד הסיפור המופלא הבא: פעם נאלץ ר' עזריאל לסור בשבת בברלין אל אחד מראשי השלטון, בעניין פיקוח נפש דחוף ביותר לקהילות היהודים במדינה, שלא ניתן היה לדחותו למחרת היום. במהלך השיחה הושיט המארח הגוי קופסת סיגריות, והציע לאורחו שייטול מתוכה סיגריה אחת לעישון.

היות ודובר ביום שבת ור' עזריאל לא רצה חלילה לפגוע באותו אחד מראשי השלטון לפיכך ביקש את סליחתו, באומר **'איני מעשן'**. המארח גילה הבנה לכך, והם חזרו ועסקו בעניין שלשמו בא ר' עזריאל. הפגישה הסתיימה ב"ה לשביעות רצונו המוחלטת של ר' עזריאל. ואף שכל הימים, עד אותה פגישה, נהג ר' עזריאל לעשן בתדירות גבוהה (היה זה בטרם הוברר, כי העישון אינו בריא), מאז ואילך קיים מוצא שפתי, יותר עד סוף ימיו לא באה סיגריה לפיו.

למרות עומס עבודתו הרב, לא ביטל ר' עזריאל אף שיעור, אפילו אם נסע במשך כל הלילה הקודם בעבור צורכי ציבור. פעם אחת בלבד לא קיים את שיעוריו במשך יומיים, משום שהיה טרוד במגבית בשביל שתי יתומות, שנתרו בחוסר כל לאחר פטירת אביהן. כשהיה עליו לנסוע, עשה מראש חשבון מדוקדק של שעות הלימוד שמהן יעדר, והשלימן קודם נסיעתו.

בְּרִיחָה מִמְּקוֹם הַמַּחְלָקָת

להלן סיפור שעובד מהספר "שלום רב" אותו סיפר הגאון רבי שלמה זלמן אויירבך זצ"ל: יום אחד התבשרו תושבי שכונת 'שערי חסד' בשורה משמחת: הגה"צ רבי אהרן כהן זצ"ל (חתנו של ה'חפץ חיים'), שהגיע לארץ ישראל, החליט לקבוע משכנו בשכונה. הדבר עורר התרגשות גדולה והכל קיבלו פניו בכבוד גדול והעמידו לרשותו דירה נוחה עם כל הדרוש.

והנה לאחר פרק זמן קצר של מספר חודשים, נדהמו תושבי השכונה לגלות, כי רבי אהרן נעלם מהשכונה בנסיבות **מסתוריות**. לאחר שבוע של היעדרות מבית-הכנסת ניגשו אל ביתו ונקשו בדלת לאחר דקות ארוכות שלא נענו, חששו חלילה כי דבר מה קרה ועל כן פתחו הם בעצמם את הדלת. להפתעתם המרובה הבית היה ריק לחלוטין מכל דבר. הם ניסו לברר אצל השכנים שמא אי-מי מהם יודע, היכן רבי אהרן. אך נענו בשלילה.

מאחר וכך היה המצב, הם הכריזו בבית הכנסת: '**האם יש מישהו מהציבור שיודע מה התרחש אצל רבי אהרן?**'. ואז לפתע ניגש אחד מהמתפללים, יהודי זקן, וסיפר כמסיח לפי תומו, כי ראה את רבי אהרן יוצא מן השכונה לפני כשבוע עם כל מטלטליו בעגלה לעבר יפו...

הדבר היכה בתדהמה את ראשי הציבור: "מה אירע לרבי אהרן שהביא אותו לעזוב את השכונה ובצורה מסתורית כל כך?". העניין עורר פליאה עצומה להבין את פשר התעלומה. הם החליטו לשגר משלחת ליפו כדי שיגיעו לרבי אהרן ויבררו מה אירע ולנסות לשכנעו לחזור לשכונה. כאשר הגיעה המשלחת אל רבי אהרן, קיבלם בחביבות ובסבר פנים יפות, לאחר מכן המשיך ואמר להם: "כנראה אתם מתפללים בנוגע לעזיבתי הפתאומית, הנני ואסביר לכם:

"כאשר באתי להיפרד מחותני ה'חפץ חיים' קודם נסיעתי לארץ ישראל, שאלתי בעצתו היכן הוא ממליץ לי להתגורר בארץ הקודש, בירושלים או בצפת, או שמא בחברון או ביפו. השיב לי חותני: 'לא כל כך חשוב היכן תתגורר, אך דבר אחד הבטח לי בתקיעת כף, ממוקום של מחלוקת – ברח במהירות! והיה אם נקלעת למקום כזה, עזוב אותו מיד!'.

"ואכן הבטחתי זאת לחותני בתקיעת כף. והנה לאחרונה התעורר דין ודברים בבית הכנסת שבשכונתכם בנוגע למשרת הגבאות, ואז נתקפתי לפתע בחרדה עצומה: **הרי אינני יכול להמשיך ולגור כאן כדי לא להיכשל ח"ו בעוון החמור של העובר על הבטחה הנעשית בתקיעת כף... על כן נאלצתי לעזוב את המקום באופן מהיר ומידי!**

מַחְלָקַת בְּעֵינֵי הַיָּצָר הָרַע

להלן סיפור שעובד מהספר "**שאל אביך ויגדך**" ויש בו כדי ללמדנו עד כמה 'חביבה' המחלוקת על יצר הרע עד שאינו בוחל בשום אמצעי כדי להשיג את מטרתו. ומעשה שהיה- כך היה:

סיפר רבי צמח שלומוביץ, שבעיר אחת מערי ליטא, הצליח היצר הרע ללבות את לבות האנשים ופרצה מחלוקת גדולה שהייתה נטושה ורדומה זמן רב, עד שבסיכומו של מריבה גבר צד אחד והמחלוקת שככה ודעכה. לאחר זמן לא רב הגיע תלמיד חכם אחד לעיר והוא הצטרף לצד החלש, ובשל מעשהו זה שוב התעוררה המחלוקת בכל עוזה והגיעה שמועה זו לגה"צ רבי ישראל ולנטר זצ"ל.

על כך אומר מייסד תנועת המוסר, רבי ישראל מסלנט: "**יש והיצר הרע מגדל יהודי ומפטם אותו בשבעים שנה של לימוד התורה הקדושה! הכול כדי שיוכל להצית את אש המחלוקת, שכן בהיותו תלמיד חכם - כולם ישמעו לו וייסחפו במחלוקת!**" כלומר, היצר מאפשר לו לשקוד על התורה הקדושה ואינו מטרידו כלל ועיקר. וכל זאת כדי להפילו בלשון הרע- כדי ליצור מחלוקת!

והוסיף על זאת רבי צמח, בשם רבי שמחה זיסל זצ"ל מקלם, שזהו מה שחז"ל סיפרו על יוחנן כהן גדול, ששמונים שנה שימש בכהונה גדולה ולבסוף ל"ע נעשה צדוקי, והוא שאמר דוד המלך בתהלים (לז, לב): "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו", **שהיצר הרע אורב וצופה לצדיק שנים ארוכות- כדי שיוכל להמיתו.**

וכבר סיפר ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ, הידוע בכינויו ה'חוזה מלובלין', שבתקופתו היה אחד שקראו לו בשם "**דוד שותק**". כאשר כינויו ניתן לו, באשר היה שומר על פיו וברח מלשמוע אפילו ב'אבק לשון הרע' כמטחווי קשת. כמובן שכל הסובבים העריכוהו בשל דרגתו. וה'חוזה מלובלין' אמר, כי היצר הרע שמר אותו אפילו מאבק לשון הרע, כדי שיאמינו ללשון הרע **שיאמר פעם אחת!**

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל

הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה

לע"נ

תנצבה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
עמרם בן חנה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל